

אבישי ברורמן (העבודה):

פספסתי – – –

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

אני מוסיף לפרוטוקול שגם חבר הכנסת אבישי ברורמן התכוון לתמוך בהצעת החוק הנ"ל.

היא תועבר לוועדת החוץ והביטחון של הכנסת להכנתה לקריאה ראשונה.

הצעת חוק לקידום ולהגנת העיתונות הכתובה בישראל, התשע"ד–2014

[הצעת חוק פ/19/2464; נספחות.]

(הצעת קבוצת חברי הכנסת)**היו"ר יולי יואל אדלשטיין:**

חברי הכנסת, אנחנו עוברים להצעת החוק הבאה: הצעת חוק לקידום ולהגנת העיתונות הכתובה בישראל, התשע"ד–2014, של חבר הכנסת איתן כבל וקבוצת חברי הכנסת. בבקשה, אדוני. עד עשר דקות לרשותך.

איתן כבל (העבודה):

אדוני היושב-ראש, חברותי וחברי חברי הכנסת, רשמות פרלמנטריות – חבר הכנסת אלקין, בבקשה. זה יום חג שלי, ואתם ככה?

זאב אלקין (הליכוד):

כל אחד – – –

רברט אילטוב (ישראל ביתנו):

אנחנו – – –

איתן כבל (העבודה):

תודה, אדוני. אני חוזר – – –

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

חברי הכנסת ברורמן ויחימוביץ. תודה.

איתן כבל (העבודה):

אדוני היושב-ראש, חברותי וחברי חברי הכנסת, רשמות פרלמנטריות, ואחרון אחרון חביב, מר שלדון אדלסון, שאומנם איננו נוכח פה אתנו, אך רוחו מרחפת מעל הבית הזה ובתוך האולם וממלאת בו כל פינה עד להתפקע, הצעת החוק שלשמה התכנסנו כאן לא באה לעולם בגלל איזה רצון זדוני לפגוע ב"ישראל היום". מטרתה להציל את כלל העיתונות המודפסת בישראל, שהולכת ונמוגה לנגד עינינו. זוהי חקיקה למען הפלורליזם, למען ריבוי הדעות, למען העיתונאים ולמען כלל עובדי העיתונים. זהו מאבק על כך שבתוך כמה שנים לא נהיה מדינה של עיתון אחד בלבד, מדינה שבה בעל המאה הוא בעל הדעה היחידה.

שלדון אדלסון מבקש להיות הקברן של שוק שנאבק על חייו, ואתם לא צריכים להאמין לי בעניין הזה; הרשו לי לצטט את כתב העת לענייני ביקורת התקשורת "העין השביעית", בהוצאת המכון הישראלי לדמוקרטיה: "כיצד באמת ריסק 'ישראל היום' את שוק העיתונות המודפסת בישראל", כותב איתמר ב"ז, ומסביר: "במשך קרוב לשבע שנים, במקביל להצפת השוק בעיתון חינמי, הצליח גוף התקשורת של שלדון אדלסון לשבור באופן קבוע ומתמשך את שוק מודעות הדפוס – מקור ההכנסה העיקרי של העיתונים המתחרים". במילים פשוטות, אדלסון, אחד האנשים העשירים בעולם, לא מוכר למפרסמים מודעות במחירי רצפה כי הוא אוהב להפסיד כסף או מתוך פילנתרופיה; הוא עושה זאת באופן ציני כדי למוטט את מתחריו, כדי למוטט את העיתונות הכתובה בישראל.

הגיע הזמן לדבר במילים ברורות גם על הפיל הנוסף בחדר: כולכם יודעים ש"ישראל היום" יכול לנהוג כך רק משום שהוא לא מתקיים בזכות הצלחתו כעיתון, אלא בזכות מאות מיליונים של רווחי הימורים שמוזרמים אליו ממעבר לים. בכל פעם שהוא מחלק עותק נוסף בחינם, או מוכר מודעה במחיר מגוחך, הוא מפסיד כסף. אך בכל פעם שמהמר בקזינו מפסיד את מכנסיו, "ישראל היום" מרוויח בגדול. האם יש מישהו בבית הזה שחושב בכנות שככה נראה מודל של עיתון נורמלי? שכך נראית תחרות הוגנת? שהחרפה הזאת יכולה לעבור ללא התערבות של בית-המחוקקים?

חברותי וחברי חברי הכנסת, ואפשר לחשוב על איזו התערבות אני כבר מדבר. אומרים עלי שאני מבקש לסגור את "ישראל היום", ומקווים שאם יפיצו את השקר הזה חינם למספיק אנשים,

בסוף יאמינו בזה. אז בואו נעמיד דברים על דיוקם אחת ולתמיד: אינני מבקש לסגור את עיתון "ישראל היום", אלא, חברותי וחברי חברי הכנסת, למנוע את סגירת כל שאר העיתונים במדינה, למנוע את פיטורי עובדיהם ולמנוע אחדות המחשבה. "ישראל היום" ימשיך לצאת לאור גם לאחר שהחוק יעבור, ואף יוכל להימכר במחיר סמלי, כמעט אפסי בהשוואה למתחריו. אבל אם אלה שמוציאים אותו לאור, חבר הכנסת יצחק כהן, בטוחים שהציבור לא יסכים לשלם עבורו אפילו שקל אחד – ובכן, אם הם חושבים שהעיתון שלהם איננו ראוי למכירה, עיתון שאיננו ראוי למכירה אפילו בשקל אחד גם לא ראוי לחלוקה חינם.

משה זלמן פייגלין (הליכוד):

נהיית קפיטליסט.

איתן כבל (העבודה):

עיתון זה לא מילקי.

משה זלמן פייגלין (הליכוד):

נהיית פתאום קפיטליסט.

איתן כבל (העבודה):

עיתון זה לא מילקי, ואפילו מילקי לא מחלקים חינם. הוא מוצר שמשפיע על תודעתם של בני-אדם, וצריך להתייחס אליו בכבוד הראוי. בניגוד להם, אני מתייחס בכבוד למוסד העיתונות.

הרי לא סתם קם אדם בבוקר – גם אם הוא שווה 37 מיליארד דולר – ומחליט לשרוף מאות מיליונים על עיתון שמחולק חינם. והחינם הזה, שהפך לפתע פתאום לערך עליון, מקודש, הרי הוא לא באמת חינם. גם ברומא חילקו הקיסרים לחם ושעשועים כאילו חינם, אבל המחיר היה ברור – חופש המחשבה, החובה ליישר קו עם הקיסר. אז אני שואל אתכם, חברותי וחברי הכנסת, זה החינם שאתם רוצים, שבשמו אתם מוכנים למוטט את שוק העיתונות? שבעבורו תסכימו לעצום עיניים בפני הסיפור האמיתי שמאחורי החזות התמימה למראה של "ישראל היום"?

הבה, אדוני היושב-ראש, נניח לרגע שהגביר של העיירה יציב בסטה בכיכר המרכזית וישווק, חבר הכנסת אילן גילאון, עגבניות ושאר ירקות חינם. הימצא האוויל שיעדיף לרכוש בשוק עגבניות בכסף מלא? ברור שעד מהרה יביא הדבר להתמוטטותם של כל החקלאים. הרי אם היה בא יהודי עשיר מחו"ל, מתוך כוונה טובה אפילו, ומציע לחלק תוצרת חקלאית חינם לאזרחי ישראל, מאות-אלפי

פירות וירקות בכל יום, לא הייתם נותנים לו לפרוק את הקונטיינר בנמל לפני שהייתם אוסרים זאת, ובדין, כי כשהגביר יחליט שהוא מפסיק לשווק חינם לא יישארו חקלאים במדינת ישראל ולא תהיה תוצרת חקלאית מקומית. כך עלול להיות עתידה של התקשורת המודפסת הישראלית.

אומרים לי: אתה מתנגד ל"ישראל היום" כי יש לו אג'נדה ימנית. אינני מתנגד לעיתונות אידיאולוגית. אדרבה, היא מעניינת, מפרה את הדיון הציבורי ומזריקה לו מרץ. אולם "ישראל היום" איננו עיתון אידיאולוגי. הוא תופעה שאין לה אח ורע בעולם החופשי. אדוני היושב-ראש, חבר הכנסת עמרם מצנע, העיתון הזה איננו מביט ימינה, אינו פוזל שמאלה ואינו דורך במרכז – כל מהותו היא פולחן האישיות של המנהיג. במקום לשמש כלב השמירה של הדמוקרטיה הוא משמש כלב התקיפה של נתניהו, מתרפס בפני אדוניו ונושך על-פי פקודה כל מי שלא מיישר קו.

מאפריקה באים לארץ כדי ללמוד את סוד ההצלחה של החקלאות הישראלית, מסינגפור מגיעות אלינו משלחות כדי ללמוד איך עושים היי-טק, ולא ירחק היום שגם מצפון-קוריאה יעלו אלינו לרגל – כדי ללמוד איך עושים עיתון.

גם הקמפיין שמנהל נגדי "ישראל היום" מתאים יותר למשטרים אחרים, לא לדמוקרטיה. אלפי מילים נשפכו על דפיו בניסיון להפחיד אותי. לפתע פתאום, מהיום שבו הנחתי הצעת חוק על שולחן הכנסת, בעמודים הפותחים של "ישראל היום" אין חדשות, אין טרור, אין עוני, אין תקציב המדינה – רק הצעת החוק לשמה התכנסנו כאן.

אדוני היושב-ראש, תחקירנים מפשפשים בימים אלה בעברי ומתשאלים את מכרי, ואני יכול לחסוך מכם את המאמץ: לו היה לי משהו להסתיר, אפילו הפעוט ביותר, מלכתחילה לא הייתי נכנס למערכה הזאת.

מכובדי, חברותי וחברי חברי הכנסת, מדברים על הון ושלטון; אני שואל: מה יותר הון-שלטון מזה? "ישראל היום" הוא תרומה לא מדווחת של מיליארד שקל שהעביר אדלסון עבור תקציב הפרסום של פוליטיקאי אחד.

במשך שבועות "ישראל היום" מוכר איזו מעשייה לציבור ולחברי הכנסת, כאילו הקמפיין שהוא מנהל הוא למען העיתונות והדמוקרטיה. אז, חברות וחברים, תקשיבו: השבוע קרתה לשלדון אדלסון תאונה מצערת. ברגע של היסח הדעת הוא אמר את האמת, וככה נשמעת האמת של שלדון, ואני מצטט: אני שונא את העיתונות – הוא מבהיר – ומוסיף לקינוח: זה בכלל לא נורא אם ישראל לא תהיה מדינה דמוקרטית. אז, חברותי וחברי חברי הכנסת, אם אתם עוד צריכים הוכחה, חברותי וחברי, אלה שכל הזמן אתי, מטיפים לדמוקרטיה – חברותי וחברי חברי הכנסת, אני פונה אליכם, מבקש ברגע הזה, אדוני היושב-ראש, ואני מסיים, זה מאבק למען עיתונות חופשית; אומר לכם זאת בהן צדק – – –

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה.

איתן כבל (העבודה):

--- בהן צדק. תודה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחבר הכנסת איתן כבל. את עמדת הממשלה ימסור השר יובל שטייניץ. בבקשה, אדוני.

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

גבירותי ורבותי, התבקשתי למסור את עמדת הממשלה במקומו של שר התקשורת, שנמצא בחו"ל, בדרכו לארץ, ואני עושה את זה ברצון רב.

שמעתי את דבריו של חברי איתן כבל, ואני מוכרח לומר לכם, כמעט שהשתכנעתי. אם יש עיתון שלדעתו של איתן כבל וכמה חברים פה בפרלמנט איננו טוב, איננו איכותי, איננו מוצא חן בדעת חלקנו או רובנו, בואו נסגור אותו. זה באמת – אמרת, דיברת על צפון-קוריאה, שיבואו מצפון-קוריאה ללמוד איך עושים עיתון. אם הצעת החוק שלך תעבור, יבואו מצפון-קוריאה כדי ללמוד איך סוגרים עיתון; מצפון-קוריאה ומאיראן ומכל מיני מדינות שבהן סוגרים עיתונים. התופעה הזאת, הרעיון הזה, שפרלמנט יסגור עיתון בהצעת חוק –

קריאה:

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

--- הוא לא רעיון שמכבד את הדמוקרטיה הישראלית – יסגור עיתון או ימנע ממנו להתקיים בתנאים הנוכחיים או בצורתו הנוכחית. זה רעיון מסוכן מאין כמותו, כי מה שצריך להגיד לחבר הכנסת כבל: אדוני, אולי אתה לא אוהב את "ישראל היום" וחושב שיש לו קו מערכתי שלא מוצא חן בעיניך,

אבל זה בכלל לא רלוונטי, כי מחר יהיו פה אנשים שלא יאהבו את הקו המערכתי הברור של עיתון "הארץ", ויהיה פה במקרה רוב מקרי – –

אילן גילאון (מרצ):

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

– – או לא מקרי, שיציע לסגור את עיתון "הארץ", ואתה, עם התקדים שלך, סולל את הדרך ונותן את הלגיטימציה לכך שבפרלמנט שלנו יהיו הצעות חוק לסגור כלי תקשורת – עיתון או רשת טלוויזיה או אתר אינטרנט.

אילן גילאון (מרצ):

– – – רק אם "הארץ" יימכר בשקל, זה אומר שגם יורידו את המחיר של – – –

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

אני כבר אגע במחיר. אני הקשבתי קשב רב לנימוקים של איתן כבל. היו שני נימוקים: אחד כלכלי, שנראה על פניו לגיטימי; יש פה מה שנקרא "דמפינג" או פגיעה בעיתונים האחרים בגלל חלוקה חינם או מחיר נמוך לעיתון. אני תכף אגיב על זה, אבל רוב טיעוניו של איתן כבל – מי שהקשיב ברצינות – היו כנגד העיתון "ישראל היום" וכנגד עורכיו ובעליו. זו הייתה ליבת הטיעון. לאיתן כבל יש ביקורת קשה על העיתון "ישראל היום"; בזה התמקדו דבריו.

עכשיו, אני אומר לכם: אין פרלמנט בעולם הדמוקרטי שבו מנמקים חוק להצרת צעדיו, ובעצם לסגירתו או לצמצומו של כלי תקשורת בגלל תוכנו, בגלל מהותו, מפני שלחלק מחברי הבית יש עליו ביקורת כזו או אחרת. זה לא דבר שנשמע במקורותינו בעבר. זה מבהיל. כשישבתי פה, הקשבתי לאיתן כבל מטיח האשמות וביקורת – לגיטימית; לגיטימי לבקר כלי תקשורת – מטיח ביקורת קשה ב"ישראל היום" – זכותו להטיח ביקורת קשה ב"ישראל היום" – ואז הוא אומר: בואו נסגור אותו, בואו נבטל אותו, הוא לא עיתון טוב, הוא יותר מדי חד-צדדי, יש לו קו מאוד ברור.

ראש הממשלה בנימין נתניהו:

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

חבר הכנסת כבל, בכל העיתונים – בעולם יש המון עיתונים שיש להם קו מערכתי ברור. בארצות-הברית יש עיתונים שתומכים ברפובליקנים כל הזמן, וכאלה שתומכים בדמוקרטים כל הזמן, וכאלה שהם איפשהו באמצע או לפעמים פה ולפעמים שם. גם לעיתון "הארץ" יש קו מערכתי מאוד מאוד מאוד ברור, ואתה יודע כמה פעמים אני מרגיש שעיתון "הארץ" מייצג רק מחנה אחד, או עמדה אחת, ולא העמדה שלי?

קריאה:

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

אבל אני לא רוצה לחיות במדינה שבה פרלמנט דן בכלל – דן – בשאלה אם לסגור את עיתון "הארץ" כיוון שהוא חד-צדדי.

קריאות:

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

אמרה שרת המשפטים – שאני מאוד מכבד – בדיון בוועדת שרים, שבעיניה "ישראל היום" הוא פמפלט, לא עיתון. אז מה? לפי ההיגיון שלכם היה צריך גם לסגור את רשת Fox בארצות-הברית, או לחלופין – – –

קריאה:

הלואי.

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

הנה, הלואי. יפה. – – – או את רשת MSNBC – –

קריאה:

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

– – ושתי הרשתות האלה, יש להן קווים מאוד ברורים.

אחמד טיבי (רע"ם-תע"ל-מד"ע):

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

אתה רוצה לסגור רק את Fox, לא את MSNBC. יפה, בוא נדון. אם היינו עכשיו הקונגרס היינו דנים בשאלה. אם היה רוב לרפובליקנים היו סוגרים את MSNBC, לשיטתכם – –

שרת התרבות והספורט לימור לבנת:

למה להרחיק לכת? – – –

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

– – ואם היה רוב לדמוקרטים היו סוגרים את Fox News.

שרת התרבות והספורט לימור לבנת:

למה להרחיק לכת? מה עם עיתון "הארץ"? אין לו קו ברור?

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

דיברתי על "הארץ", חברתי לימור לבנת.

שרת התרבות והספורט לימור לבנת:

מה עם "הארץ" – –

ראש הממשלה בנימין נתניהו:

אל --- לעיתון "הארץ" --

שרת התרבות והספורט לימור לבנת:

-- למה להרחיק לכת? --

ראש הממשלה בנימין נתניהו:

-- אסור להגיד את השם המפורש --

שרת התרבות והספורט לימור לבנת:

-- מה עם עיתון "הארץ"?

ראש הממשלה בנימין נתניהו:

-- "הארץ" זה בסדר.

קריאות:

שרת התרבות והספורט לימור לבנת:

צריך להרחיק מעבר לאוקיינוס? --

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

אני מבקש ---

איתן כבל (העבודה):

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

מר כבל. אני מבקש מחברי בממשלה, בקואליציה ובאופוזיציה לא להפריע לי.

איתן כבל (העבודה):

לא הפרעתי לך.

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

עכשיו אני רוצה להגיד לך – – –

איתן כבל (העבודה):

הגם שאלה דברי שקר, אני שותק.

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

תקשיב טוב. תקשיבו כולכם טוב – – –

דוד רותם (ישראל ביתנו):

– – – עיתון "הארץ" – – –

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

– – אני מזהיר אתכם לא ללכת בקו הזה, בלי קשר לזהות העיתון, בלי קשר לזהות הבעלים, בלי קשר לאיכות, לעמדות ולקו המערכתי. בל נהיה הפרלמנט היחידי בעולם המערבי שמקיים דיון הזוי כזה בהצעת חוק שערורייתית כל כך.

אם היה חבר הכנסת כבל אומר שמדובר במונופול, ושלמען ריבוי דעות ועמדות בתקשורת צריך להגביל את כוחו של המונופול, הייתי אומר, חבר הכנסת כבל – היה בדבריך גם צד כזה – אתה יודע מה? אם אתה מזהה מונופול בתקשורת, לגיטימי לחשוב איך לפנות מקום או לצמצם את כוחו לטובת עיתונים אחרים, עמדות אחרות.

שרת התרבות והספורט לימור לבנת:

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

-- אב, אדוני --

שרת התרבות והספורט לימור לבנת:

-- כמו שהיה כשנכנס "ישראל היום" --

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

-- הממונה על ההגבלים -- יש בישראל ממונה על ההגבלים, גוף מקצועי שקובע מתי גוף מסחרי כזה או אחר הופך למונופול או לקרטל וצריך להגביל את כוחו, והנני להודיעך, אם אתה לא יודע, שהממונה על ההגבלים -- שהוא הגוף המקצועי, מר כבל, לא אתה; הוא הגוף המוסמך בישראל לקבוע מתי יש מצב של מונופול או קרטל -- נשאל לגבי "ישראל היום" אם יש פה מצב של מונופול או קרטל, והודיע לאחר בדיקה שההפך הנכון ושאינ מצב כזה, שהעיתון הוא לא מונופול או קרטל. לכן, גם הצד הזה של נימוקיך, שהיה יכול להיות לפחות לגיטימי, שלא מתייחס לזהות העיתון, לקו המערכתי שלו, לעמדות שלו, אלא רק לשאלה של מונופול או קרטל בתקשורת, כאן אומר לך הממונה על ההגבלים שלא זה המצב ולא כך הם פני הדברים.

עכשיו, אני רוצה להזהיר את כולכם, את כולנו: מי שירים היום יד בעד סגירת עיתון, פוגע פגיעה מהותית באושיות הדמוקרטיה הישראלית. מי שירים היום יד בעד סגירת עיתון, מרים יד בעד תקדים מסוכן. אולי מבחינה אישית או פרטית נוח לו לצמצם או לסגור את "ישראל היום", אבל הוא מרים יד בעד תקדים מאוד מסוכן בבית-הנבחרים שלנו. מאוד מאוד מאוד מסוכן.

דרך אגב, במצב הנוכחי בשוק התקשורת עיתונים רבים בארץ ובעולם מחולקים חינם. התופעה הזאת, איתן כבל, של עיתונות חינם, החלה להתפתח בעולם לפני 10-15 שנה, אפילו 20 שנה, בעקבות הופעת האינטרנט לפני 15 שנה בערך. ומכיוון שרוב אתרי האינטרנט הם בעצם עיתונים מודפסים בחינם, חלק מהעיתונים בעולם הפכו לעיתוני חינם גם הם. זו תופעה כלל-עולמית, וגם בארץ חלק גדול מהעיתונים מחולקים חינם -- ברכבות, בתחנות אוטובוס, במקומות שונים -- או מוצעים בכל מיני מבצעי הנחה. זו תופעה טבעית שקורית גם באירופה ובארצות-הברית, התופעה של עיתוני חינם שמחולקים במאות-אלפי ומיליוני עותקים. זו תופעה שקורית בעקבות התרחבות התקשורת האלקטרונית, ובעיקר בעקבות הופעת האינטרנט, עיתונות האינטרנט. מאחר שעיתונות

האינטרנט רובה חינום, עיתונות מודפסת בכל העולם הורידה מחירים, וחלוקה הפכה גם לעיתונות חינום.

אני מכיר ניסיונות של ממשלה ופרלמנט למנוע הפקעת מחירים, לקבוע מחיר מקסימלי או לפקח על המחירים בתחומים מסוימים. יש לזה פלוסים, יש לזה מינוסים. זה מאוד בעייתי, אבל זה מצב שלפעמים אפשר להבין, שמגבילים מחירים ומונעים הפקעת מחירים. אבל אני לא מכיר מקרים, חוץ ממקרים של קרטלים, שפרלמנט וממשלה מונעים ירידת מחירים או חלוקה חינום של מוצרים או קביעת מחירים נמוכים למוצרים. למנוע מחיר נמוך או חלוקה חינום יכול להיות מוצדק רק במקרה אחד – שהחלוקה חינום או המחיר הנמוך מוביל למונופול ולקרטל. ואם זה לא המצב, אין שום מקום להגביל את חופש הדעה וחופש הביטוי במדינת ישראל.

אני רוצה לספר לך, חבר הכנסת כבל, אולי אתה לא מודע לזה – – –

איתן כבל (העבודה):

הוא עושה פיליבסטר לעצמו?

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

אני לא עושה שום פיליבסטר.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

עוד מעט הוא יסיים.

השר לנושאים אסטרטגיים ולענייני מודיעין יובל שטייניץ:

כדאי שתקשיב קצת. אתה בחור לא טיפש, אולי תשתכנע. אם אתה ענייני אני בטוח שתשתכנע. אבל הרי המחלוקת פה היא לא בדיוק עד הסוף רק עניינית, לטובת הדמוקרטיה וחופש הביטוי.

אני רוצה להגיד לך את הדבר הבא: לא רק שההצעה הזאת מסוכנת ומציבה אותנו במדרון חלקלק, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, בישיבת ועדת שרים לחקיקה, אמרה שלדעתה החוק לא חוקתי, פוגע בחופש הביטוי ובחופש העיתונות לא למידה ראויה, שלא לצורך. לכן, דרך אגב, אני חושב שבכל מקרה, החוק הזה, אם הוא יקודם חלילה וחס, כשיגיע לבג"ץ – יפסל. אבל עצם הדיון ועצם ההצבעה והעובדה שכנסת ישראל היום מקיימת דיון בסגירת עיתון או בפסילת עיתון, ושעולה

לכאן חבר הכנסת כבל ומנמק את הדברים בעיקר בביקורת שיש לו על הקו המערכתי של העיתון, הם לדיראון הדמוקרטיה הישראלית.

הצעת החוק שלך, חבר הכנסת כבל, איננה מוסיפה כבוד לדמוקרטיה בישראל. אם חס וחלילה היא תעבור, ולו בקריאה ראשונה, היא תיחשב שנים קדימה לפגיעה מהותית בדמוקרטיה. הדבר הכי בסיסי בדמוקרטיה זה חופש הביטוי; החוק שלך לא משפר את חופש הביטוי אלא יוצר תקדים לפגיעה בחופש הביטוי וחופש העיתונות במדינת ישראל. כפי שאמרתי, אם אנחנו לא רוצים להידמות למקומות אחרים באזור, שבהם הממשלה או הפרלמנט מורים על סגירת עיתון כאשר דעתם של חברי הממשלה או חברי הפרלמנט איננה נוחה מאותו עיתון, דינה של הצעת החוק הזאת להידחות, ואני ממליץ לחברי – הממשלה הודיעה על חופש הצבעה – לדחות את החוק הזה על הסף ולא ליצור תקדים מסוכן באחד הדברים הכי בסיסיים בדמוקרטיה בריאה, והוא חופש הביטוי. תודה רבה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחבר הכנסת שטייניץ. הממשלה מודיעה על חופש הצבעה, לכן חברי כנסת יכולים להתנגד. חבר הכנסת משה פייגלין מבקש להתנגד להצעת החוק; בבקשה, אדוני.

איתן כבל (העבודה):

לא הוגן.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

למה?

איתן כבל (העבודה):

גם ממשלה שנתנה חופש הצבעה ודיברה, וגם זה. זה לא הוגן.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

כשהממשלה תומכת בהצעת החוק, אתה יכול להסביר אותה. הממשלה הודיעה על חופש הצבעה.

איתן כבל (העבודה):

היא לא תמכה בהצעת החוק, היא נתנה חופש הצבעה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

בבקשה. לרשות אדוני שלוש דקות.

משה זלמן פייגלין (הליכוד):

רבתי חברי הכנסת, אדוני היושב-ראש, אני לא יודע אם יש כאן במליאה חבר כנסת אחד שהותקף בצורה כל כך ארסית ומרושעת על-ידי העיתון "ישראל היום" – – –

קריאות:

יש, יש, יש.

משה זלמן פייגלין (הליכוד):

– – – אני לא יודע, אבל אני בוודאי בתוך אותה קבוצה שהותקפה. גם הסיבה ידועה: יש לי מחלוקת אידיאולוגית ברורה וידועה עם ראש הממשלה. וצודק איתן כבל, העיתון הזה יש לו קו מאוד ברור על-ידי אולי אחד מנאמניו של ראש הממשלה. אז מה? אז מה, ידידי איתן כבל? אני אלחם עד סיפת דמי האחרונה כדי שאתה תוכל להגיד את עמדתך, כדי שעיתון "הארץ" יוכל להגיד את עמדתו, וגם כדי שהעיתון "ישראל היום" יוכל לומר את עמדתו, כי אני איש החירות ואתה איש השעבוד. מה שיבוא היום לידי ביטוי בהצבעה שלכם, חברי הכנסת, הוא מי אתם בכלל – אנשי הדמוקרטיה או אנשי הדיקטטורה; דמוקרטים או בולשביקים.

מה זה הדבר הזה, פרלמנט סוגר עיתון? בגלל שלא מתאים לי. מה זה כל הסיפורים האלה?

ואם אנחנו מדברים על כך שמי שיש לו כסף לא יכול להשפיע על האג'נדה הלאומית, אז אולי תצטרף אלי, ידידי איתן כבל, כדי לסגור את הקרן החדשה? לא עם כסף של שלדון אידלסון – לפחות יהודי שרוצה לעזור למדינת ישראל מכיוונו שלו; כסף אירופי שמממן את האג'נדה הציבורית בסכומים הרבה יותר גדולים. אתה בא אתי עכשיו גם לסגור את הקרן החדשה, איתן כבל, אם זה כל כך באמת מפריע לך?

קריאות:

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

חברים, נו ---

משה זלמן פייגלין (הליכוד):

על מה השמאל מדבר כל היום? מה הם שני הדגלים שלכם, חברי מהשמאל? מה הם שני הדגלים שלכם? אחד זה חופש הדיבור והשני זה שבעלי ההון צריכים לשאת בנטל. ומה אתם מביאים לנו עכשיו? סתימת פיות. ולמה? כי זה בחינם ולא על חשבון בעלי ההון. צביעות שאין כדוגמתה. כל מה שמפריע לכם הוא שמישהו מעז לדבר ויש לו סוף-סוף שופר.

רבותי, מי שמצביע בעד החוק הזה לא מצביע על סגירת "ישראל היום", הוא מצביע על מהותו הפנימית. אני לא אוהב את "ישראל היום", הוא עיתון לא מוצלח בעיני. אני גם לא אוהב את "הארץ", אז מה? אני קורא אותו כל בוקר. ואתה תקרא את "ישראל היום" ותאמר את עמדתך כאן, ולא בסגירת עיתונים.

ניצן הורוביץ (מרצ):

אז תשלם.

משה זלמן פייגלין (הליכוד):

מה זה תשלם? אני רוצה לקבל בחינם, וזכותי לקבל בחינם ממי שאני רוצה. מה זה תשלם? נהייתם לי קפיטליסטים פתאום – מה שלא עולה כסף לא שווה. פתאום נהייתם לי קפיטליסטים. סותמי פיות וקפיטליסטים.

קריאות:

משה זלמן פייגלין (הליכוד):

ודבר אחרון אני רוצה לומר לידידי השר שטייניץ: אם יש למישהו במחנה הלאומי, בימין, במחנה החירות, במחנה שבאמת דוגל בחופש הדיבור – –

קריאה:

לאס-וגאס.

משה זלמן פייגלין (הליכוד):

– – אם יש למישהו מכם ספק שהחוק הכל-כך לא חוקתי הזה, החוק שעומד בניגוד לכל עקרונות הדמוקרטיה, חופש הדיבור, חוקי-היסוד, מלמעלה עד למטה, אם מישהו מכם חושב שהבג"ץ יבוא לעזרתו – אני יכול להרגיע את ידידי מן השמאל: החוק הכל-כך לא חוקתי הזה יעמוד במבחן בג"ץ. תודה רבה.

איתן כבל (העבודה):

אדוני היושב-ראש, אני רוצה להגיד משפט.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

לא, אתה לא תוכל להגיד משפט, יש תקנון בכנסת.

בבקשה, חברי הכנסת, אנחנו עוברים להצבעה: הצעת חוק לקידום ולהגנת העיתונות הכתובה בישראל, התשע"ד–2014, של חבר הכנסת איתן כבל וקבוצת חברי כנסת – בקריאה טרומית. מי בעד? מי נגד? נא להצביע. ההצבעה החלה.

הצבעה מס' 4

בעד ההצעה להעביר את הצעת החוק לדיון מוקדם בוועדה – 43

נגד – 23

נמנעים – 9

ההצעה להעביר את הצעת חוק לקידום ולהגנת העיתונות הכתובה בישראל, התשע"ד–

2014, לדיון מוקדם בוועדה שתקבע ועדת הכנסת נתקבלה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

חברי הכנסת, 43 בעד, 23 נגד, תשעה נמנעים, תשעה נוכחים. אני קובע כי הצעת החוק אושרה בקריאה טרומית ותועבר להכנתה לקריאה ראשונה בוועדת הכלכלה של הכנסת.

זאב אלקין (הליכוד):

ועדת חוץ וביטחון.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

ועדת חוץ וביטחון.

קריאה:

ועדת כספים.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

ועדת כספים. אכן, זה יועבר לוועדת הכנסת לצורך קביעה איזו ועדה תכין את החוק לקריאה ראשונה. תודה.

נסים זאב (ש"ס):

יום שחור לדמוקרטיה – – –

הצעת חוק איסור אלימות בספורט (תיקון – עבירה הקשורה לספורט – נסיבות

מחמירות), התשע"ד–2014

[הצעת חוק פ/2625/19; נספחות.]

(הצעת קבוצת חברי הכנסת)